

Les arrugues de Molnell

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	Sota el vessant nord del Puig Terrers. Pseudònim que denomina la falla de la vall de la Muga
Emplaçament	Des de la pleta dels cortals. Seguir pel torrent de la Muga seguir fort pendent
Alçada:	2029
Coordenades:	
Latitud:	42.27901
Longitud:	1.75096
UTM Est (X):	397010
UTM Nord (Y):	4681510

Classificació

Número de fitxa	08093 - 46
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Zona d'interès
Estil / època:	Mesozoic
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Observacions protecció:	PEIN.Llei 37/1966 de 31 de maig; Decret 353/1983
Número inventari	AIG.1
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08092A002000340000YW
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dv., 27/12/2019 - 01:00

Descripció

Important falla que domina la vall de la Muga i que té inici al Puig Terrers i Comabona i finalitza al salt de Murcarols. Aquesta falla delimita la vall de la Muga de la vessant més solella de Gisclareny. Es tracta d'un grup de penya-segats de margues l'eocè que van devallant en alçada i que són visibles des del fons de la vall del Bastereny. Aquests penya-segats caracteritzats per margues i argiles que li donen un to veremellós són fruit de la formació geològica del mantell del Cadí. Les arrugues són aliniacions de roca horitzontals paral·leles al penya segat que des de lluny semblen "arrugues de la cara". També hi ha les arrugues del Comabona properes a aquest cim i situades al terme de Bellver de Cerdanya.

Observacions:

S'hi pot accedir també pel coll de Balma fins a la barraca de l'endal, pleta de l'olla i seguir fins al pas de la cabra. Un estret pas entre el penya segat que permet l'accés al cim del Puig Terrers i també del Comabona

Història

La serra del Cadí correspon amb una serra que es caracteritza per tenir una gran cinglera al vessant nord que és visible des de tota la Cerdanya i alt-Urgell. Si es creua en sentit nord-sud es pot resseguir tot l'aflorament rocòs de l'eocè que forma el mantell del Cadí. Aquests materials de l'eocè tenen una inclinació de 40-50 graus en sentit sud. La serra limita al sud amb el mantell inferior del Pedraforca. Al nord del Cadí i per sota de la capa eocènica es troben una reduïda capa del mesozoic i un basament de materials paleozoics que van des de l'era Ordovicià fins al Permià amb alguns dipòsits de material volcànic. Totes aquestes unitats estan plegades formant un gran sinforme causat per l'aixecament del Pirineu i de l'emplaçament del Cadí damunt la conca de l'Ebre. El relleu actual és el resultat dels processos de formació del Pirineu que el va desplaçar al sud formant un gran corriment i del conjunt de falles que van enfonsar la Cerdanya i l'Alt Urgell en l'era del Miocè deixant al descobert el seu vessant nord. Posteriorment i durant l'era de les glacialitzacions del quaternari, la serra del Cadí es va omplir de glaceres al seu vessant nord i això va contribuir a la seva erosió. Encara avui es poden veure rastres d'aquesta erosió.

Bibliografia

CASÒLIBA; J (2015). Àrees d'interès geològic al Parc Natural del Cadí Moixeró. Fitxa núm. 1. DDAA. Àrees d'interès geològic del Parc Natural del Cadí Moixeró. Generalitat de Catalunya.

